

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Hans og Grethe

Citation: Winther, Christian: "Hans og Grethe", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 6. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-winterchr02val-shoot-workid57550.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

HANS OG GRETHE

»Naar Kukkeren den sover, og Nattergalen slaer,
»Naar natlige Skygger gennem Haugegangen gaaer,
»Kom da bag Præstens Lade ved den hældende Piil,
»Der skal du, Hjertensven! see din Elskedes Smiil.

7

»Saa gaae vi ned ad Gyden mellem vilde Roser smaa,
»Og sætte os i Baaden, hvor de klare Bølger gaae;
»Saa seile vi til Øen, hvor vort Lysthuus er sat,
»Der favnes vi og kyskes den hele Sommernat!«

Saa talde hun en Morgen, og ind ad Døren sprang;
Jeg gik til Ploug og Harve; men Dagen var saa lang!
Jeg saae kun hendes Bulle med Sølvrelænken paa,
Det røde Stoffeskjørt og de Fødder pene, smaa.

Det hvide Særkeærme høit om den trinde Arm,
Og Silkeklædet hang løst om min Piges Barm;
Det gav jeg hende selv til Markedsgave nys,
Og derfor gav hun mig det første søde Kys.

Da Solen nu var nede, og Kræet bragt i Ro,
Og hele Byen slumred', da stod vi begge to
Bag Præstens store Lade ved den hældende Piil,
Der skued' jeg saa henrykt min Elskedes Smiil.

Saa gik vi ned ad Gyden mellem vilde Roser smaa
Og satte os i Baaden, hvor de klare Bølger gaae;
Vi landede paa Øen, hvor vort Lysthuus er sat,
Der vilde vi jo kyskes den hele Sommernat.

Jeg slyngede min Arm om hendes smækkre Liv,
Jeg ønskede: Gud give, du var min Ægteviv!
Og mens vi langsomt vandrede henad den grønne Grund,
Jeg kyssed' hendes Øie, hendes Kind, hendes Mund.
Vi taledes saa sagte de søde Elskovsord,
Og stode ofte stille paa den dugfulde Jord,
8 Men da vi kom til Huset paa Møllebækkens Rand,
Da traadte frem af Busken vor gamle Herremand.

»Jeg hørde fra mit Vindve, at her var Stevnet sat,
»Her vilde I jo kyskes den hele Sommernat?
»Hvi vover I alene at gaae i Natten ud?
»Naar eders Engel sover, da vaager Elskovs Gud.

»For unge Hjerter stiller han Nettet trædsk og snild,
»Og dem, han ikke fanger, dem skyder han med Piil;
»Og Pilen, ak! den brænder, den er dypet i en Gift,
»Og siden efter haanligt kun beleer han sin Bedrift.

»Rynk ei dit Øienbryn, min vakkre Ungersvend!
»Græd ei, du kjønne Pige, alt for dit Hjertes Ven!
»Jeg være vil den Engel, som vækker jer til Liv:
»Vær du min tro Forvalter, - og du hans Ægteviv!«